

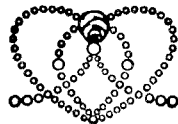

styl·lus

Organ de l'Associació d'Alumnes i ex-Alumnes de l'Institut

S U M A R I :

Dues lletres.—L'Educació a l'antiga Grècia, *per J. Marca.*—
L'Exiliat, *per J. Vergés.*—Autosugestió, *per R. Ferran.*—
Crítica d'espectacles, *per X.*—La necessitat dels de-
ports, *per J. Pallisera.*—Partit de futbol, *per J.*
Coll.—Notes.—Esquitxos, *per L. F.*

Preu: 10 cèntims

*Col·legi
Empordanès*

LLIÇONS DE
BATXILLERAT

Carrer Garcia Hernández
F I G U E R E S

Anàlisi
Farmàcia
del Dr. Martín

Llibreria Masdevall

LIBRERIA ↔ OBJECTES D'ESCRITORI ↔ IMPRESSOS

PLOMES ESTILOGRÀFIQUES ASSORTIDES

Rambla, 18 FIGUERES Vilafant, 1

F A R M A C I A
DEULOFEU
F I G U E R E S

Liceu
Monturiol

Batxillerat :: Comerç

Angel Guimerà, 27

F I G U E R E S

Encara porteu el vestit brut?

Sembla mentida!

ANEU A LA

Tintoreria Ibèrica

que us el rentaran ben baratet i us el deixaran
ben planxat

Pujada a l'Església, 2 FIGUERES

styl·lus

DUES LLETRES

Hem rebut aquestes dues lletres, que ens fem un honor publicar per demostrar la compenetració que existeix entre els alumnes i els ex alumnes de l'Institut:

Srs. Redactors d'STYL·LUS

Figueres.

Benvolguts amics:

Hem rebut amb entusiasme el primer exemplar del nostre estimat periòdic en el seu tercer curs de publicació. No sabeu pas l'agraïment que sentim al veure el vostre entusiasme en continuar-lo.

De totes maneres vàrem quedar aclaparats davant l'elogi que ens feu i les mercès que ens doneu. Si alguna cosa ens tenim de retreure és l'haver fet poc pel nostre Institut que anyorem tant.

Però també parlem d'una torre de vori en que ens tançàrem i en canvi no parlem d'una gran dosi d'incomprensió.

Respecte a la manca d'interès per l'esport us tenim de dir que si bé no ens hi interessàvem particularment no el vàrem excloure mai del nostre programa, comprenent en els altres sentiments que nosaltres no sentim. Creiem que fou per això, mes la incomprensió de que parlo més amunt el que es feu fracassar rotundament en aquest aspecte.

I ara sols ens resta despedir-nos de vosaltres tot fent vots perquè els desitjos que expresseu en la vostra primera plana es converteixin en realitats per tal d'enaltir més i més la terra empordanesa.

Que cap egoisme us privi d'arribar a l'ideal!

Seguiu l'exemple dels grans idealistes que foren els nostres ascendents els grecs, però com ells no oblideu les coses reals.

Els ex-alumnes de 6.è curs de l'Institut de Figueres, en el curs acadèmic de 1931-35.

Barcelona—29—XI—35.

* * *

DE BARCELONA

Amics: Un d'aquests dies boirosos de la Barcelona gris, d'aquesta grisor humida i indiferent que et corseca poc a poc els ossos, d'aquesta Barcelona que no té més cel que per a espaiar un xic els anuncis lluminosos, d'aquesta Barcelona rectilínia i uniforme, sense suc ni bruc; he rebut STYL·LUS.

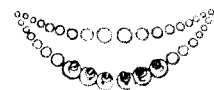
De sobte, ha estat com una bolba de llum que ha omplert l'horitzó de la meua cambra, com una aduada d'aire d'Empordà, com un despertar de sensacions atàviques; i l'he mirat, i remirat, indecís com fement un mot que pogués trencar l'harmonia meravellosa del moment.

I l'he obert STYL·LUS; i l'he llegit de cap a peus, corprès, tot primer d'una vaga temença, després, sorprès de veure reviure en vosaltres, amics, aquells mateixos sentiments que hem alimentat nosaltres en els dotze primers nombres d'STYL·LUS, sorprès de retrovar-hi aquell mateix to, aquell mateix ritme, de veure reviure aquelles mateixes il·lusions.

I llavors he vist que STYL·LUS era una cosa inmanent, era una cosa, no íntimament relacionada amb determinades persones, ni en determinades edats; sinó que STYL·LUS venia de lluny, de gernacions i gernacions d'estudiants, que ans de prendre forma concreta ja vivia, i que seguirà viuent mentre el sol espurnegi notes de color en els claustrs blanquíssims, i hi hagi una cantarella que brolli d'uns pits meravellosament juvenívols.

I ara prou, recordeu però que encara que allunyats sempre estarà amb vosaltres en

M. CASALS COLLDECARRERA.

L' Educació a l' antiga Grècia

(Veure el n.º anterior d' STYL·LUS).

A Atenes, la cosa fou ben diferent. Esparta, ciutat continental, tancada als estrangers, sols es preocupà de tenir un poderós exèrcit. Atenes, ciutat costera, amb un port bastant concorregut, oberta als forasters, no necessità tant un fort exèrcit com una formidable marina. A més, l'epidèmia de filòsofs de que patia la ciutat, l'obligaren a donar una solidíssima cultura intel·lectual als seus nois.

L'Estat no s'incautava de la mainada, com feia Esparta; els nois i noies, s'estaven a casa seva, aprenent del seu preceptor, fins a disset anys, en que concorrien a l'escola filosòfica,—no tots, sinó la majoria —i altres, fills de mariners, ingressaven a la marina.

Es més difícil descriure l'educació a Atenes, doncs així com a Esparta tots rebien una instrucció uniforme, a Atenes ja eren més variades les maneres d'educar la mainada. Els homes d'Esparta, pujaven forts i guerrers, i els d'Atenes, savis uns, al feble exèrcit d'altres, i a la forta marina els més.

Els resultats d'ambdues distintes educacions, no es feren esperar. Atenes, gràcies a la seva fortíssima marina de guerra, tingué durant alguns anys el domini de Grècia, però mentre es preocupava de res més que de filosofar, Esparta es preparava un exèrcit amb el qual assolir la supremacia a Grècia.

La guerra del Peloponès, acabà amb el domini d'Atenes; l'exèrcit espartà s'apoderà d'Atenes després d'alguns anys de guerra, durant els quals Grècia es cobrí de dol com a conseqüència natural de totes les guerres, i per últim Atenes s'esgabellà. El seu domini estava perdut. Esparta, acabà amb el domini de l'odiada enemiga, recorrent als enemics ancestrals dels grecs, els perses, per a destruir la marina de la seva rival.

J. MARCA.

L' EXILIAT

El Sol d'Andalusia se'n va cap a la posta il·luminant amb ses darreres i rogenques clarors l'alegre vega de la riallera Granada convertida avui en un camp de mort. La lluita ha estat ardent i a la fi les tropes del rei Ferran han entrat a la ciutat de Boabdil. Ara Granada és ja del rei catòlic i Boabdil amb pas lent es dirigeix junt amb sos familiars cap a l'exili. Ail que el lleó cristià va foragitar l'alarb de son paradís rialler! Ail Pobre Boabdil que ha d'abandonar aquesta terra d'ensomni, el palau de marbre on somriuen les húrís, la terra riallera d'Andalusia. Rei dissortat, perquè et varen posar al món si havies de perdre aquest paradís!

Així sospira el pobre Boabdil camí de l'exili. Ell deixa aquesta terra de promissió per anar cap a la Líbia d'ardenta sona i negres deserts! Allà al lluny, a Granada hi ha gran moviment. Ferran entra a l'Alhambra. A l'Alhambra alabastrina, el gran palau de marbre on han passat Boabdil i els seus les més belles hores de sa vida.

Boabdil suspirant ha pujat a un turó des d'on per última vegada veu la riallera i perduda Granada. El palau resplandeix amb sos mil colors i a son costat es desplega l'horta excelsa del rei amb son conjunt de flors multicolors, amb sos passeigs vorejats d'arbres altius, amb sos brolladors màgics. Tot això sobre aquell turó que és un jardí. La llum rogenca del sol morent il·lumina aquest quadro de meravella. Boabdil davant la bellesa de la terra que perd, al veure el paradís que abandona sent que una llàgrima roenta li baixa cara avall, maleeix als cristians i ple de desconsol plora tot mirant la pàtria que ha d'abandonar. A la ciutat llunyana hi ha gran moviment, Boabdil la mira per última vegada aixeca els ulls al cel i amb pas lent i mirada vagarosa s'allunya per sempre del lloc nadiu. Adeul sembla dir amb marcida cara a la terra que mai més no veurà, camí de Líbia on morirà trist entre la sorra del desert somniant amb sa perduda Granada que potser voldrà en va reconquerir.

J. VERGÉS.

Autosugestión

Estos fenómenos de la autosugestión, aparte su interés más o menos científico, ofrecen en ciertos casos la particularidad de presentarse en unos aspectos verdaderamente cómico-trágicos. Me explicaré:

Hará cosa de algunos años ocurrió en Francia un hecho particularmente interesante. Cierta señora bautizada luego por el público con el nombre de «la femme au lezard» pretendía haberse tragado de pequeña un lagarto y que andando el tiempo se iba notando en el interior de su cavidad estomacal la presencia de dicho reptil. Llegó a tal grado su nerviosismo que llamó a consulta los más importantes radiólogos de su país. Examinada con atención no hubo manera de hallar ningún intruso en su cuerpo. Como siguiese obstinada en sus creencias, los doctores decidieron, al comprender que era víctima de un fenómeno de autosugestión, simular una operación y coger a un lagarto que después de muerto suplantara al que ya debía haber estado digerido en los muchos años que pasó en el estómago.

Se hizo el simulacro y la paciente se encontró curada como por arte de magia.

No hay que decir que el ardid corrió de boca y hasta se le llegaron a dedicar una serie de coplas y canciones. Sin embargo la cosa no terminó aquí, la burlada se dió cuenta del engaño y se encontró mal de nuevo.

En E.E. U.U. para no quedarse cortos un gran doctor psiquiatra solicitó a un condenado a muerte la autorización de ejecutarlo el mismo para hacerle una muerte más dulce y al mismo tiempo realizar una experiencia. Logrados sus propósitos dijo al reo que lo ejecutaría abriéndole las venas vendados los ojos y en un cuarto en donde reinase el más absoluto silencio, le produjo unas pequeñas heridas en las muñecas y en los tobillos que eran inofensivas de por sí. Pero abriendo al mismo tiempo un grifo por el cual caía un pequeño chorro de agua. Y creyendo el prisionero oír el ruido de su propia sangre, se fué debilitando poco a poco y a las dos horas había dejado de existir.

RAMÓN FERRAN.

Crítica d'espectacles

TEATRO PRINCIPAL

«EN EL NOMBRE DEL PADRE»

Al ir a ver esta obra dado su poco éxito obtenido en Barcelona, nos embargaba cierto pesimismo que por desgracia se ha visto plenamente confirmado. Ahora bien hay que aclarar quien tiene la culpa del resultado y no creemos engañarnos al afirmar que el éxito hubiera sido posible si se hubiera dado otra interpretación y si se hubiera logrado un mejor conjunto de actores.

Tal como nos ha sido presentada esta obra es difícil juzgar sus valores pues le ha sido dada una declamación tan amanerada y sus versos han sido osadamente marcados que sus posibles valores han pasado completamente desapercibidos, aunque no el tener una trama obscuramente desarrollada cosa que hace perder el hilo de la acción al público.

Társila Criado podrá tener un estilo muy personal y muy difícil de obtener pero por su excesiva falta de naturalidad no logró obtener el aplauso del público.

Alfonso Muñoz, en cambio, soportó digna y discretamente el peso de su papel.

Hay que tener en cuenta sin embargo que nosotros los figuerenses acostumbrados al éxito de anteriores representaciones en esta ciudad, de obras de Marquina nos parecen flojas injustamente todas las que no tienen la representación de aquellas.

SALA EDISON

«EL OCTAVO MANDAMIENTO»

Sense por de passar per condescendents podem incloure aquesta pel·lícula entre les bones produccions espanyoles. Millorant la interpretació d'algun element, sobretot el que fa el paper d'infant, que no es prou natural; arreglades algunes escenes, com per exemple la del ball apache, molt dolenta, quedaria un film excel·lent. Així i tot, com ja hem dit, és un bon film. Acurada presentació, ambient encertat, bona fotografia, etc., són detalls que ens fan veure el gran millorament que va prenguent la producció nacional. Llástima que els nostres films no acabin de perdre aquella mica d'ambient teatral que actualment tenen, però no és més que una lleugera sombra, que gairebé passa desapercibuda!

Cal fer resaltar l'encertada interpretació dels artistes que tan bé representaren els dos papers de vell. Felicitem a l'Empresa de la Sala Edison pel seu encert en escullir tan bones pel·lícules i fomentar així el cinema nacional.

Recomanem als nostres llegidors la pel·lícula «Tres Lanceros bengalics» que en aquest local es projectarà diumenge vinent. És de les millors produccions de l'any passat.

EL JARDIN

«LA BIEN PAGADA»

Buena realización española, película para ser representada en todas las pantallas tanto nacionales como extranjeras que dejará la cinematografía española a la altura que va empezándole a corresponder. Aunque el fondo no es en cierto modo aceptable merece destacarse la interpretación de Lina Yegros y Antonio Portago.

A nuestro entender es la película que después de «Don Quintín el Amargao» merece ocupar el segundo lugar de las producciones del presente año.

X.

La necessitat dels esports

Molt sovint i amb pregona injustícia, es malparla dels esports.

Hi ha mares queixoses perquè els seus fills, en les hores d'esbarjo, juguen pel carrer, arribant a casa suats, bruts i fins i tot amb els vestits fets a trossos,—lamentable sempre per la part material de despeses—; alguns mestres culpen de la manca d'intel·ligència i d'esforç dels estudiants d'avui, a la pràctica dels esports.

Res més injust.

Aquells que així pensen és perquè no coneixen la finalitat del deport: això és, millorar la raça.

Si bé el deport és recreació i esbarjo, no havem d'oblidar, però, la dita llatina: *Mens sana in corpore sano*.

Recordem als filòsofs Pitàgores, Sòcrates, Plató, Aristòteles, etc., grans homes que es distingiren per llur saber, i que posaren la major cura al desenrotllament de les llurs facultats físiques, les quals consideraven tant o més precises que l'estudi mateix de la filosofia.

Recordem, encara, el que escrigueren homes com Rabelais i Montaigne, fa ja alguns segles, quan hom intentà separar l'educació física de la intel·lectual. A l'unison digueren: «No és una ànima, no és un cos el que es tracta de formar: sinó un home.»

Després Rousseau, diu: «El que veu l'esperit humà, ho veu pels avisos dels sentits. Lo material és la base del fonament de lo intel·lectual; doncs és necessari exercitar els sentits i els nostres membres com a instruments que són de la nostra intel·ligència, i per això, és indispensable que el cos sigui sa i desenrotllat».

Veieu, doncs, la necessitat dels esports per a la formació de la nostra joventut.

JOSEP PALLISERA.

Partido de futbol

El día 20 de diciembre se celebró el anunciado partido de futbol entre los equipos del Instituto y los de Hermanos (Fosos). El partido fué en general muy aburrido, un continuado peloteo en medio del campo, salvo en los últimos quince minutos en que los dos equipos estando empatados y buscando el goal de la victoria crearon un juego más interesante y más lucido que el que habían llevado anteriormente.

En los Fosos que hicieron una actuación mediocre, que no se esperaba, se notó una falta de conjunto (sobre todo en la delantera) y de entrenamiento muy grande no perdiendo el partido gracias a la gran actuación de Plana.

El Instituto si no procura quitar esta falta de formalidad que hay no ganará muchos partidos. Parece que todavía no está escarmentado de lo que le pasó en el campeonato y es el de presentarse en el campo a la hora del match con solo nueve o diez jugadores. En este partido si hubieran actuado con el equipo completo es seguro que hubieran obtenido otro resultado.

A las 2'35 empezó el partido y bajo las órdenes de Homs que arbitró deficientemente los equipos se alinearon del modo siguiente:

«Fosos»: Sacrest, Plana, Riera, Valls, Mallol, Olivas, Descals, Bordas, Masó, Figueras y Vigas.

«Instituto»: Geli, Pagés, Casas, Pujol, Feliu, X, Ferrer, Deusedas, Clares, López i Valverde.

J. COLL.

NOTES

Han començat els assaigs de l'obra que els components de la nostra secció dramàtica representaran com cada any durant la festa de l'estudiant Empordanès. Aquest any hi haurà algunes agradables variacions, que ja anirem donant als nostres llegidors.

Per excès d'original no podem publicar algunes ressenyes importants, per exemple la del partit que l'equip de l'A. d'A. i E. jugà contra el Vilasaca F. C. empatant a dos gols.

Com poden veure els nostres llegidors, hem començat a publicar ressenyes de cinema. Prometem continuar i ampliar-les amb ressenyes de teatre i futbol.

S'ha obert una subscripció per tal de celebrar amb balls, sardanes i matx de futbol la festa de Sant Tomàs. Per a col·laborar-hi dirigir-se al company Ferrer. Per al que vulgui divertir-se i no pagar, li comuniquem que la broma li sortirà més cara.

Liquidació de la representació de «El Malalt Imaginari» al Teatre Municipal, amb motiu de la Festa de l'Estudiant del curs passat.

RELACIÓ D'INGRESSOS

172	Butaques de pati	a 1'50	258'—	
123	Llotges de pati	a 9'	112'50	
6	Circulars	a 1'50	9'—	
44	Amfiteatres	a 1'50	66'—	
7	Llotges de pis	a 9'	63'—	
8	General	a 0'50	4'—	
	Total d'ingressos		510'50	510'50

RELACIÓ DE DESPESES

Vestuari				
	Lloguer de vestits	75'—		
	recader i varis	8'60	83'60	
Decoració				
	Lloguer	20'—		
	recader i varis	6'—	26'—	
Maquillatge				
	Teatre (factura Sr. Guasc)	160'—	160'—	
	Drets d'autor	31'—	31'—	
	Propaganda (factura impremta)	20'—	20'—	
	Lloguer de l'obra	9'50	9'50	
Obsequis				
	Subvenció ball est.	25'—		
	Factura J. Bosc	38'—		
	Habans Sr. Crumols	21'75		
	refresc i varis	8'50	93'25	
	Varis	1'45	1'45	
	Total despeses		429'80	429'80
	Liquid a favor de l'Associació			80'70

Associació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Institut «Ramon Muntaner».

ESTAT DE COMPTES

INGRESSOS

1933	39 rebuts de	5'—	195'—	
	48 id. de	2'—	96'—	291'—
1934	50 id. de	5'—	250'—	
	56 id. de	2'—	112'—	
	Liquid de la funció		80'70	442'70
	Total ingressat fins a la data			733'70
	Liquid a favor de l'Associació en començar el curs 1934-35			74'05

DESPESES

1933	Percentatge al cobrador	10'65		
	Subvenció Institut	55'95		
	Varis a Institut	10'—		
	Exposició de fi de curs	58'10		
	Llibres a un alumne	135'50		
	Varis a propaganda	10'20		
	Factura a Impremta Ideal	180'50		
	Altra factura a Impremta Ideal	10'—	470'90	
1934	Percentatge al cobrador i varis gastos reembols	30'10		
	Varis per llibres i impremta	60'25		
	Llibres a un alumne	80'50		
	Estrenes a bidells	15'—		
	Varis	2'90	188'75	
	Total despeses fins a la data		659'65	

Vist i plau:

EL PRESIDENT,
J. GARRIGA LLORENS

EL TRESORER,
J. GIRONELL

ESQUITXOS

A la voreta del mar
et vaig veure l'altre dia,
t'estaves banyant els peus...
per cert que ja et convenia.

En els partits de foot-bal^l jugats per l'equip de l'A. d'A. i E. del nostre Institut la gent deien: «I que van mudats els jugadors de l'Institut». Entre ells però n'hi havia un que ho deia trist, quasi plorant. Qui és? vaig preguntar. I em contestaren: Es el tresorer. Ah!

La veïe en un precipici,
sols s'aguantava d'un fil,
ell hi anà corre que corre
i... li tallà tan tranquil.

El dia 20 els nois grans de l'Institut, volgueren fer l'home, i sabeu que els hi digueren? «¡Son Vdes. unes críos!»

Amor meul et voldria veure
com una estrella radiant
puix fins a la més propera
hi ha una distància molt gran.

Ha estat nomenat tresorer de la Secció d'Alumnes de l'Associació al company Ferrer. ¿No farà pas el mateix que la Maria Illa?

L'Associació ha llogat per uns quants dies al cèlebre jugador de foot-ball «Amigo Palanca» alias Carcavilla, que per poguer jugar tindrà de pagar un DURO. Llàstima que no ens en vinguin més d'aquests.

Males llengües ens han dit
que en Marca està enamorat.
I ens ho creïem perquè ara
sempre va ben pentinat.

Els catedràtics de 1.er, per fer més respecte als pàrvuls es deixen bigoti.

L. F.

Estudiants!

compreu els vostres calçats al

TRANSWAAL

Alfons Sánchez

SASTRERIA

GARCIA HERNANDEZ

FIGUERES

J. GIRONELL

MESTRE

PREPARACIÓ DE BATXILLERAT

Hores adequades per els alumnes oficials

Conferències de física i química
per Llicenciat en Farmàcia

Joan Maragall, 12 (baixos)

FIGUERES

Escola Pràctico Mercantil

ACADEMIA BOSCH

Fundada l'any 1884 i dirigida per

EN SALVADOR BOSCH I ROIG

Professor, Pèrit Mercantil i Industrial
Ex-Professor de l'Institut

Càlcul Mercantil : Teneduria de Llibres : Reforma de
Lletra : Correspondència i pràctiques d'escriptori
Mecanografia : Taquigrafia : Idiomes : etc.

Concessió del diploma d'aptitud
o títol de tenedor de llibres

Batxillerat : Magisteri : Carreres especials

Les classes funcionen tot l'any

CARRER MISTRAL, 4
(cantonada carretera Castell)

FIGUERES

Es sinònim de bon gust,
vestir-se a la Sastreria

GOU

Gran assortit de robes

PRESIDENT MACIÀ, 28

ESTUDIANTS!

Afavoriu amb les vostres co-
mandes als anunciants de :::

STYL·LUS